

НАША РЕЧ

БРОЈ 1270.

27. ЈУН 2014.

ЦЕНА: 0,60 ЛЕЈА

НЕДЕЉНИК САВЕЗА СРБА У РУМУНИЈИ

ДРУГО ИЗДАЊЕ ФЕСТИВАЛА ХУМОРА И САТИРЕ

“ЛАЛОШКИ ШЕШИР”

Помози Србији и Српској

пошаљи СМС поруку или уплати на:
жиро рачун за донације у лејима:
RO46RNCB0565049294930001

BANCA COMERCIALA ROMANA

UNIUNEA SARBILOR DIN ROMANIA, CF 4481721

Позови, ПОМОЗИ!
пошаљи СМС поруку на

8825

(цена поруке: 2 евра)

Интервју

Бата МАРЈАНОВ
ликовни уметник,
књижевник

стр. **6**

Са рубра заборава

Пардањ -
Јоханисфелд -
Отелек - Пустиниш -
Ујвар - Ченеј -
Курјачка - Хрватска
Кеча - Кларија -
Нови Жомбољ
(Честерег) -
Жомбољ

стр. **18**

УВЕК ИМАМ РАЗЛОГА
ЗА ПОБУНУ

ПРВА ЖЕЛЕЗНИЧКА
ПРУГА У НАШЕМ СЕЛУ

Партнер: Donatie.ro

Помози
Србији!
Пошаљи
СМС
8825

(вредност СМС-а 2 евра)

Њима значи!

**НАША
РЕЧ**

Први број недељника "Наша реч" изашао је у Темишвару 5. јануара 1990. године

Издавач: Савез Срба у Румунији, тел/факс: 0256-491754

Адреса редакције: Str. Mangalia nr. 29, 300188 Timișoara, РУМУНИЈА, тел/факс: 0256-498252
e-mail: nasa_rec@yahoo.com

Директор за медије: РАЈКО КОРЊА, главни и одговорни уредник: ЉУБИНКА ПЕРИНАЦ СТАНКОВИЋ,
уредници: ГОРАН МРАКИЋ, ГОРАН МИШКОВИЋ, МИОДРАГ ТОДОРОВ, ГОРАН ГОГА ПАНТИН,
словослагач: ЈАДРАНКА НИКОЛИЋ, секретарица: СВЕТЛАНА БАНДУ.

компјутерски слог: АДРИЈАН НИКОЛИЋ ШУЛЦ

Стални сарадници: Србољуб Мишковић, Иво Мунђан, др Славомир Гвозденовић, протојереј др Бранислав Станковић,
Јадран Кланица, Биљана Герман, Весна Степанов, Милана Петров, Радмила Јана Шакотић

ACEASTĂ PUBLICAȚIE APARE CU SPRIJINUL DEPARTAMENTULUI PENTRU RELAȚII INTERETNICE (I.S.S.N. 1223-0383)

Conform art. 206 din Codul Penal, responsabilitatea juridică pentru conținutul articolului aparține autorului.

**НАША
РЕЧ**

бр. 1270/27.06.2014.

СЕДНИЦА РУКОВОДЕЋЕГ САВЕТА ССР

У седишту Савеза у Темишвару у суботу 5. јула 2014. с почетком у 11 часова одржава се седница Руководатећег савета ССР са следећим дневним редом:

1. Усвајање тромесечног календара културне и издавачке активности (август, септембар, октобар 2014)
2. Анализа активности ССР - приходи и расходи, за период јануар - јун 2014. и ребаланс буџета
3. Административно - организациони проблеми
5. Разно **Н.Р.**

ПОЧЕЛИ ДУХОВНИ И ФОЛКЛОРНИ КАМПОВИ

Традиционални Летњи духовни кампови у Шенђурцу отворени су ове седмице, а прва

серија деце која борави у овој нашој светињи јесу Темишварци.

Исто ове седмице отворен је и фолклорни камп у Српском културном центру „Свети Сава“ у Базјашу. Прва серија кампера јесу фолклораши тек основаног културно-уметничког друштва у Чанаду. **Љ.П.С.**

САСТАНАК ПОСЛАНИКА

У суботу, 21. јуна 2014. боравећи у Темишвару, Александар Чотрић, посланик у

Народној скупштини Србије, иначе члан парламентарне групе за пријатељство са Румунијом, састао се са сенатором Бен Они Арделианом, председником румунске парламентарне групе за пријатељство са Србијом, и послаником Славомиром Гвозденовићем, чланом исте групе.

Приликом сусрета разговарано је о сарадњи два парламентарна одбора, као и о могућим сусретима у Србији и Румунији. До првог сусрета у Београду могло би доћи веома брзо, већ идуће недеље и том приликом би се разговарало о сусретима на релацији Београд – Темишвар, можда и Букурешт. Уколико дође до реализације ових сусрета, они би се одржали под покровитељством председника Народне скупштине Србије и председника Дома посланика Румунског парламента. **Н.Р.**

МЕЂУНАРОДНИ ЕТНОГРАФСКИ СИМПОЗИЈУМ У АРАДУ

У петак, 20. јуна, у арадском Културном центру одржао се Међународни симпозијум насловљен «Становништво и еврорегионално нематеријално наследство».

Учествовало је седамнаест приказивача из Румуније (Арада, Темишвара, Букурешта, Крајове, Залауа), Србије (Новог Сада, Београда, Кикинде) и Мађарске (Будимпеште, Бекешчабе, Ваца).

Како сазнајемо од професорке Јаворке Јоргован, међу излагачима је било и бројних Срба, а међу представљеним радовима издвајамо следеће ауторе и наслове: “Кућа без деце не расте” (дете од рођења до крштења код Срба у Поморишју) – Јаворка Јоргован; “Традиције и нематеријално наследство: европске и националне перспективе” – др Биљана Радковић и др Драго Његован из Новог Сада; “Банатска керамика из етнографских колекција музеја из румунског и српског Баната” – др Андреј Милин, Темишвар; “Свињокољ код Срба из арадске жупаније” – др Биљана Сикимић из Београда; “Чесница код Срба из арадске жупаније” – Светлана Ћирковић из Београда; “Лазарица код Каравлаха из Босне” – Анамарија Сореску Маринковић из Београда; Ритуалне поворке код Срба из Северног Баната – Душан Дејанац, Кикинда; **Љ.П.С.**

Пише:
Љубинка
Перинац
Станков

ТРУЛА МАТЕМАТИКА

Званично, статистика каже да живимо боље. Економија је у Румунији у позитивном порасту. Шта? Нисте приметили? Па то је зато што смо ми у школи учили другачију математику. Не умемо ми обични смртници те коцкице да сложимо како треба, да би легле на право место

Не знам како ви, ал' ја и математика никад нисмо успели да се пронађемо. Баук била у детињству, баук остала и сада... а тек у свакодневной примени - потпуно несхватљива.

Шта ту има да се схвати кад већ десет минута стојим ко теле пред шареним вратима, очи да исколачим. Гледам и не верујем, кад у списак накнаде за комуналије, кад у администратора наше зграде који је управо списак залепио у ходнику. Црно на бело стоји да је овог месеца свеукупна сума коју треба да издвојимо да бисмо нас троје живели у трособном стану – 563 леја.

Моја комшиница ради као продавачица у тржном центру за 700 леја месечно. И она је бленула пред списком. За њен двособни стан дугује 480 леја... Па најпитагорскији Питагора да си, ово да уклопиш и преживиш нема шансе!

Да набрајам даље? У Румунији, земљи у којој је рата за стан по глави дужника негде око 300 евра, просечна плата само у привредно снажнијим жупанијама достиже 1.626 леја. Насанкали нас банкари ко пингвине па се сад декадама санкамо и раздужујемо. Струја, телефони, кабловска мрежа, интернет још 100 евра.

Рачунам и размишљајем да би нам требао нови тросед јер су на старом попуцали федери, па ми се све нешто чини узалудна работа... Нека сачека. Федере ћемо да

затегнемо, а и тапацирунг ћемо да склепамо по упутствима из рубрике „уради сам“.

Рата за аутомобил - 200 евра. Нека хвала, кртија нам се још котрља. Док не испусти душу аутомобилску, нећемо је мењати.

За летовање треба издвојити негде између 1.500 и 2.000 евра. Море на сликама

је јако лепо. Обала је песковита, а вила као из филмова. Јесте баш... биће вила – али она сеоска заборедена у сено. Ту ће и сунчање да падне.... у врх баште уз лаворче и бабино ћебе. О одласку негде даље боље да не причамо док ми се чисто математички не смрачи пред очима.

Него да вас ипак питам, је ли вама иоле јасна

ова математика? Имате ли пара да све ове рачуне покријете?

Званично, статистика каже да живимо боље. Економија је у Румунији у позитивном порасту.

Шта? Нисте приметили? Па то је зато што смо ми у школи учили другачију математику. Не умемо ми обични смртници те коцкице да сложимо како треба, да би легле на право место. То знају само ретки. Њима су рачуни увек на плусу и у порасту. А нама? Нама је изгледа трула та базна математика, баш као и онај декларативни економски пораст, апсолутно налик целом привредном систему збуњених губитника и прецизних „математичара“ – за још један мандат.

ХАГ ТРАЖИО ГАРАНЦИЈЕ ЗА ПУШТАЊЕ ШЕШЕЉА

Београдом је прострујала вест из „проверених“ извора да се Војислав Шешељ у суботу, на Видовдан, после 11 година и четири месеца враћа у Србију.

„Политика“ је ту вест проверила у трибуналу и испоставило се да одлука о привременом пуштању на слободу још није донета. Портпарол Хашког трибунала Магдалена Спалинска „Политици“ је рекла да не постоје правила која намећу рок у коме би судско веће требало да донесе одлуку о привременом пуштању. „Судско веће надлежно за Шешељев случај тренутно процењује проблем и донеће одлуку“, навела је Спалинска.

Пре неки дан је на сајту трибунала објављена одлука судског већа у којој се тражи да владе Србије и Холандије у року од седам дана изнесу своје ставове поводом могућности пуштања Шешеља на привремену слободу. Од Владе Србије се тражи да гарантује уобичајене услове који су важили за све оптужене који су пуштани на привремену слободу: да обезбеди полицијско особље које ће оптуженог преузети на аеродрому и спровести у кућни притвор, као и да надгледа и обезбеђује његову кућу. Такође, услов је да Шешеља одмах ухапсе уколико прекрши правило и напусти кућни притвор. Предвиђено је да му се одузме пасош, као и да се обезбеди сигурност за сведоке и жртве који су повезани са његовим случајем пред трибуналом. Надлежне институције би биле у обавези да сваких 14 дана подносе извештај трибуналу.

Холандска влада била би у обавези да обезбеди пратњу од притворске јединице до аеродрома, као и повратак у притворску јединицу по завршетку пуштања на привремену слободу.

Потпредседник СРС-а Зоран Красић рекао је за „Политику“ да још нема никакве одлуке и да он не верује ни у какву вест све док она не буде објављена на сајту трибунала или званично достављена самом Шешељу. Красић је рекао да је ова вест настала вероватно због најављеног скупа радикала у Београду на Видовдан, па је то доведено у контекст евентуалног

Шешељевог пуштања на привремену слободу.

У петак је истекао рок од седам радних дана у коме су се и Шешељ и тужилаштво изјаснили о предлогу претресног већа да се оптужени пусти на привремену слободу. Шешељ се у поднеску трибуналу изјаснио да не прихвата ограничења која се прописују, то јест да би једино поштовао захтев да не напусти Србију.

Он је навео да би, уколико судско веће одлучи да га пусти на привремену слободу, учествовао у политичком животу Србије, на јавним скуповима, давао интервјуе новинама, гостовао у ТВ емисијама и јавно критиковао Хашки трибунал као нелегалан међународни суд. Не би се јављао полицији, нити носио електронску наруквицу или друге предмете којима се „нарушава људско достојанство“.

Са своје стране, тужилаштво Хашког трибунала није експлицитно саопштило да ли је за Шешељево пуштање на привремену слободу или против њега, али је у свом одговору навело да се из листе активности које је Шешељ најавио да ће предузети када буде пуштен на привремену слободу може закључити да је оптужени „доброг здравља“.

Тужилаштво је навело да не може да разматра питање пуштања на привремену слободу, али може да напомене да је Жалбено веће недавно приметило да засад оптужени није показао да му је због дужине суђења, укључујући и притвор, нарушено право на фер суђење.

Подсетимо да је предлог судског већа о привременом пуштању на слободу уследио, делом и због тога што у овом тренутку није могуће одредити тачан датум изрицања пресуде, јер је нови судија Мадаје Нијангу затражио додатно време како би се упознао са целим предметом.

Тужилаштво је саопштило да, у случају да судско веће пусти на привремену слободу Војислава Шешеља, треба поставити услове који обезбеђују да оптужени неће угрожавати жртве, сведоке или друге особе и да ће се вратити у притворску јединицу ако и када веће то наложи.

Б. Митровић

Renasterea
BANATEANA

Борба против комараца и амброзије

Тимишки жупанијски савет ће у наредном периоду започети две акције у покушају да живот грађана овог поднебља учини лагоднијим. У првом плану је прскање против комараца. Запрашивање ће започети дуж обала тимижких река, прво у зонама Мали

Бечкерек, Билед, Шандра, Нова Бешенова и Варјаш. А упоредо ће се одвијати и кампања за уништавање амброзије, врло опасне биљке, која нарочито код деце може изазвати озбиљне алергије.

JURNALUL
NATIONAL

Румунски лекари освајају Немачку

Немци имају проблема са медицинским особљем. Отприлике 44% лекара је већ прешло педесету, док ови млађи траже више пара и флексибилнији програм, што у Немачкој не могу наћи, те

одлазе у Швајцарску, Аустрију или чак САД. На њихово место „ускачу“ странци. Највише их је из Румуније 3.215, следе Грци 2.500, па Аустријанци 2.189.

OPINIA TIMISOAREI

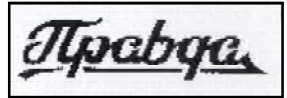
Одборнике чека здравији живот

Одборници Општине Темишвар остају без пословних аутомобила. Ова одлука не само да ће обогатити општинску касу, већ ће живот одборника учинити много здравијим, будући да их уместо четвороточкаша чекају двоточкаши. У гаражи се већ налазе 10 нових бицикала, 5 за жене и 5 за мушкарце. Једноставно, јевтино и еколошки.

Превео и приредио: Горан Мишковић

ВРЕМЕПЛОВ

Патриотске акције

Организација СКО у Дињашу мобилисала је своје чланове на разним патриотским акцијама као што су сакупљање старог гвожђа, уређивање зелених појасева, одржавање пашњака, уређење спортског игралишта итд.

9. април 1967.

„Младост“ у Банатској Црној Гори

Темишварски ансамбл „Младост“ посетио је крајем минуле седмице Петрово Село и Краљевац, где су чланови дружине приредили културно-уметнички програм.

10. фебруар 1978.

Музика из давнина

У темишварској Гимназији „Јон Виду“ публика је имала прилику да види и чује врсне извођаче старих и духовних изворних песама – Драгослава Павла Анастасијевића и Светлану Стевић.

24. април 1991.

Бата МАРЈАНОВ ликовни уметник, књижевник

УВЕК ИМАМ РАЗЛОГА ЗА ПОБУНУ

• Вероватно да постоји начин на који се вајарство и поезија повезују. Ја само уобличавам форму независно да ли ми је у рукама секира или хартија. И у песми и у скулптури појави се однегде неки облик или можда празнина. Оне имају своју душу и почиње дијалог. Као и у тексту, довољно је да помериш запету па да нови смисао ишчили однегде •

• За ликовне уметнике важи предрасуда да нису вешти са речима. За Вас то сигурно не може да се тврди јер сте уз светску ликовну каријеру, књигу по књигу доказали да умете и можете да пишете. Повод нашег разговора јесте нова књига, али овог пута поезије - „Серенада за глуве“. Која је по реду?

Када смо се прошли пут срели, причао сам вам о седмокњижу. Сада сам и ту границу прешао јер је седмокњиже постало деветокњиже. Па нисам ја случајно ову серију назвао „Невезани сноп“.

• Откуд тај прелаз са прозе и есеја на поезију?

Поезија није нов простор за мене. Ја сам у младости писао песме, али када се у мом животу појавио вајар – дрвосеча, одгурнуо је песника у мени. Штимунг је прешао на дрво и песме сам био заборавио. Бавећи се, ето, већ годинама писањем, поезија ми се вратила.

• Кажу критичари да постоји кореспонденција између Ваших песама и вајарских радова. На који начин се те две уметничке гране повезују?

Вероватно да постоји начин на који се вајарство и поезија повезују. Ја само уобличавам форму, независно да ли ми је у рукама секира или хартија. И у песми и у скулптури појави се однегде неки облик или можда празнина. Оне имају своју душу и почиње дијалог. Као и у тексту довољно је да помериш запету па да нови смисао ишчили однегде.

• **Ваши текстови обилују дигресијама, од лирских до социјалних, са веома интересантним прелазима са једног на други стил. Где су корени те помешаности?**

Ни сам не знам, али је живот у свему томе. Не могу тачно да одговорим. Пишем о стварима које живим. Углавном имам и разлога за побуну. Има људи који ме нервирају, а побуна се, ето, каналише и у песмама. Сигурно да има и лирских сентименталних тонова. У животу једног човека има и тога. Јаве се и они звончићи и лепши ритмови. Покушавам и те ритмове да уклопим. Важно ми је да постоји набој. Да се нешто догоди што ме натера на размишљање и на писање. Углавном ми се догоде људи. Срећем разне људе, разних сталежа. Они су инспиративни. Ликови и осећаји се у мени одржавају, граде неки чудан свет, који ја преписујем на хартији.

• **Шта је сада на радном столу Бате Марјанова?**

Не само да следи нова књига, него сам је већ написао, а сада је у току стилизовање. Књига се зове „Călătoria“ – „Путовање“.

• **Прозна књига? Да откријемо тему?**

У питању је прозна књига, тачније дванаест писама или текстова које сам ја током година дао јавности. Та писма постоје, али сам их сада сакупио у једној књизи. Покушао сам неки дијалог сам са собом на основу тих писама – зашто сам их

написао, да ли и данас стојим иза таквих ставова и да ли бих и данас исто тако писма написао, како сад гледам на ствари и како их сада видим? Замислио сам и да одвојим текстове за штампу. Они стари биће у боји сепија, а ови нови у црно белој техници. Није ми било баш лако. Морао сам да нађем нит која ће међу собом повезати све те сегменте. Они су потпуно одвојени и обележени бројевима, тако да се могу читати и независно један од другог, али ипак комуницирају међу собом и допуњавају или негирају оно што сам некад казао.

• **Девет књига у последњих осам година и није мала ствар. То је убрзан ритам писања. Колико времена остаје вајару и сликару за своја остварења и да ли је писац Бата Марјанов занемарио вајара Бату Марјанова?**

Није новост да ја живим пола године у Немачкој и пола у Румунији, у Гарани где ми је атеље. У планинама ме све инспирише и природа и мир и лепота места, тако да ја тамо стварам вајарска дела или слике. Тамо имам свој атеље и све услове за рад. Писање ми углавном иде од руке у Немачкој, где сам се доста изоловао. Живот је тамо асептичан. Мање више сам откачен

од стварности. Моја генерација је доста с оне стране. Неки су умрли, неки су болесни. Деца су већ велика, имају своје породице. Оно мало људи са којима сам одржавао везе само причају о болестима и то ме нервира, па их више и не посећујем. Зато себе

проналазим у писању.

Станујем у центру Франкфурта, брзо обавим шта морам бициклом и остаје ми доста времена за писање. Закључам се, повучем завесе, понекад искључим и телефон и пишем.

**Љубинка
Перинац Станков**

ДРУГО ИЗДАЊЕ „ЛАЛОШКОГ ШЕШИРА“ У ТЕМИШВАРУ

У Темишвару је прошлог викенда, тачније у суботу, 21. јуна, одржано друго издање двојезичног Фестивала „Лалошки шешир – Rălăria bănăţană“, са учешћем сатиричара и афористичара из Румуније, Србије и Црне Горе.

Имајући у виду да сатирична књижевност ужива велики углед и традицију на простору наших земаља, идеја овог фестивала је да се људи окупе и неформално опусте око једног сјајног и језгровитог брэнда – српског афоризма. Упознавање румунске публике са суптилношћу и жестином овог вировитог рукавца српске литературе је био главни циљ овогодишњих домаћина, а труд им није био узалудан: у пивници „Бирхаус“ се тражила столица више, што се, признаћете, врло ретко дешава када су у питању акције књижевног карактера.

Присутнима се на отварању обратио генерални конзул Републике Србије у

Темишвару, Лазар Манојловић, који је искористио ову прилику да захвали свим румунским институцијама и појединцима који су помогли страдалницима у поплавама.

Писац и посланик у скупштини Србије Александар Чотрић рекао је неколико речи о радовима панчевачког карикатуристе Николе Драгаша, који је у „Бирхаусу“ представио своје најрепрезентативније цртеже.

Своје су афоризме читали чланови Београдског афористичарског круга Бојан Љубеновић, Владимир Ћалић, Александар Чотрић, Драгутин Минић – Карло и Миодрог Стошић, певач „Грбавих танги“, бенда који је наступао између књижевних блокова. У наставку су се представили гости из Црне Горе, Дејан Тофчевић (Подгорица) и Бојан Рајевић (Цетиње), као и домаћи Темишварци: песник и музичар Данијел Силвијан Петре (фронтмен бившег састава „Сурволаж“), сатиричар Левенте Балинт и

Данијел Силвијан
Петре

Горан
Мишковић

Горан Мракић, Александар Чотрић
и Никола Драгаш

Times New Roman

Грбаве танге

афористичар Горан Мишковић. У последњем су блоку наступили Горан Мракић и двојица уредника познатог румунског портала сатиричног садржаја „Тајмс Њу Роман“ („Times New Roman“). Серђу Василе и Овидју Ефтимеје су укратко представили интернет гласило за које раде, похвалили иницијативу организатора и истакли да су слушајући српске афористичаре сазнали много више о Србима него пратећи политичку активност.

Александар Чотрић је на крају уручио поклоне челницима Савеза Срба у Румунији, а Горан Мракић је поделио награде учесницима: Београдском афористичарском кругу,

Левенте Балинт

црногорским сатиричарима, карикатуристи Николи Драгашу и редакцији „Тајмс Њу Роман“. Признање за најбољи наступ припало је Темишварцу Данијелу Силвијану Петреу. „Грбаве танге“ су закључиле вече изведбом сатиричних песама, а дружење и ћаскање се наставило у пријатној и опуштеној атмосфери.

Н.Р.

БОЈАН РАЈЕВИЋ

- Здрав човјек има хиљаду жеља, а болестан само једну: да побиједи на изборима.

- Ја сам евроскептик. Сумњам да имам евро у џепу.

- Да ли да наставим да једем говна или да престанем са тим? Посавјетоваћу се са својим нутриционистом.

БОЈАН ЉУБЕНОВИЋ

- Ситуација у земљи је тако тешка да незапослена младеж мора да устане у цик зоре ако жели да нађе слободно место у кафићу у центру града!

- Сунце излази на истоку, јер Јапанци први одлазе на посао.

- Немојте на стадионе убацивати сузавац. Љубитељи фудбала плачу и без њега.

ДЕЈАН ТОФЧЕВИЋ

- Пребијеном су натекле очи. Изгледа да је алергичан на батине.

- Просветни радници су добар пример деци, докле ће догурати ако буду учили.

- У светским ратовима смо били на страни победника, у грађанским нисмо имали тако јаку инспирацију.

МИОДРАГ СТОШИЋ

- Олизати тањир - то је наша највећа перверзија.

- Друг ми је једном подметнуо ричинус у пиће и после 3 дана нисам излазио из Скупштине.

- Репортажа о пензионерима није емитована. Због сцена голотиње.

ДРАГУТИН МИНИЋ – КАРЛО

- Кад ми уђемо у Европску унију, растурићемо је као Југославију.

- Опкољени смо Европском унијом. Али, Србин се не предаје.

- Волимо Америку! Што се мора – није тешко!

АЛЕКСАНДАР ЧОТРИЋ

- Дај ми пример за средњи род. Трансвестит!

- Не само да сам у девојци пробудио сва чула, него сам у другој соби пробудио и њеног оца.

- Мени ниједна жена није рекла не. Ја их увек питам – да ли вам досађујем?

КУД „КРУНА“ на Међународном фестивалу фолклора у Лугожу

КУД „Круна“ из Српског Семартона учествовало је крајем прошле седмице у оквиру трећег издања Међународног фолклорног фестивала „Perla Banatului - Бисер Баната“, који се одржао 21. и 22. јуна, у Лугожу. За добру организацију ове манифестације побринули су се чланови домаћег Ансамбла „Perla Banatului“, Дом културе синдиката и Општина Лугож, као и директор фестивала Кристи Некита и уметнички вођа Алина Трастау. Преко двадесет вокалних солиста и десетак културно-уметничких друштава представило се током два фестивалска дана на отвореној сцени испред градског Дома културе синдиката. Организована је парада народних ношњи централним градским улицама уз музичку пратњу, а добро расположење уметника пренело се и на посетиоце и љубитеље народне песме и игре. На фестивалу су учествовали многи познати румунски вокални солисти као и културно-уметничка друштва из места Оцелул Рошу, Карансебеша, Букове, Градинара и Лугожа, а из Србије, КУД „25 Мај“ из Долова, које је било веома добро примљено од стране публике. КУД „Круна“ из Српског Семартона учествовало је у суботу, 21. јуна заједно са вокалном

солисткињом Николетом Власић и својим су наступом одушевили и публику и госте фестивала. Друштво је одиграло игре из Беле Паланке, кореографа Сенадина Кристића и игре из Шумадије, кореографа Душана Миладинова, под вођством уметничког руководиоца Весне Чолаковић Струца. Између ова два сплета игара, вокална солисткиња Николета Власић отпевала је две румунске и две српске народне песме, које су публику одушевиле и подстакле Лугожане да заиграју српско коло. За чланове КУД „Круна“ ово је било једно лепо искуство и подстрек за даљи рад на промовисању и очувању српског фолклора. Овом приликом КУД „Круна“ је промовисало кампању „Помози Србији“ путем СМС поруке тако што су девојке и момци из Српског Семартона поделили публици листиће са бројем 8825. Заједно са Семартонцима наступили су Ансамбл „Bobocii Banatului“ из Карансебеша, Ансамбл „Карашул“ из Градинара, Ансамбл „Ciobănașul“ из Бакове, Ансамбл „Iedera“ из града Оцелул Рошу, Ансамбл „Бусујок“ из Манаштјуре, КУД Ђармата Ви и Ансамбл Дома културе 25. Мај из Долова - Србија. А весеље и дружење учесника наставило се до касно у ноћ.

Миодраг Тодоров

Гала концерт „Шкриња са миразом“

Пријатно недељно поподне, 22. јуна, љубитељи изворног фолклора, народне песме и игре провели су у Парку ружа, где се одржао Гала концерт лауреата Фестивала *Шкриња са миразом*, којег су организовали Тимишки жупанијски савет и Центар за културу и уметност жупаније Тимиш. Наступили су награђени учесници овогодишњег издања фестивала:

фолклорна друштва, оркестри, хорови, фанфаре, инструменталисти и вокални солисти, затим прошлогодишњи победник, Ансамбл „Супина Тимишулуй“ из Гироде, а као специјални гости појавили су се чланови професионалног Ансамбла „Тимишул“ и вокални солисти

Кармен Поповић Думбрава, Андреја Војка и Думитру Телеага. На отварању Гала концерта наступила је Фанфара из Рекаша, а затим и остали лауреати овогодишњег осмог издања Фолклорног фестивала народне уметности „Шкриња са миразом“ из Ђирока, Перјамоша, Дињаша, Тормака, Алијоша, Ђармате, Кече, Великог Семиклуша, Санандреја, Белинца, Пишкије, Дудешта, Жебелџа и Румунског Сенмијаја. Публика је уживала у богатом и разноврсном програму у којем су се представила културно-уметничка друштва мањинаца, соло извођачи, ансамбли,

рецитатори, инструменталисти, оркестри и певачка друштва. Српску мањину из тимешке жупаније са успехом су представили Културно-уметничко друштво „Свети Сава“ из Великог Семиклуша, које је освојило прву награду у оквиру секције Националне мањине за сплет банатских српских народних игара из околине Великог Семиклуша, под

руководством кореографа Наталије и Георгеа Мандрана. Уз остале лауреате Гала концерта, представили су се и чланови Тамбурашког оркестра „Златна суза“ из Дињаша, освајачи првог места секције Народни оркестри. Под руководством Горана Панића извели су Банатски мађарац, а затим пратили вокалну солисткињу

Сенаду Стојанов, која је отпевала две песме: „Ајд на рогаљ момче“ и „Три сам дана кукурузе брала“. КУД „Свети Никола“ из Дињаша је, за кореографију српских игара из Дињаша „Било је, јесте и остаће“, коју потписује Милосав Татарић, награђено специјалном наградом за аутентичност, док је КУД „Круна“ из Српског Семартона освојило трећу награду у категорији народних ансамбала за кореографију „Шумадија“ Душана Миладинова, а захвалницу је добио СКУД „Михајло Андрејевић“ Петрово Село..

Миодраг Тодоров

ПРИКУПЉЕНА ПОМОЋ ОВЕ СЕДМИЦЕ У ОКВИРУ АКЦИЈЕ „ПОМОЗИ СРБИЈИ“

На жиро рачун ССР стигло је до сада укупно 113.602 леја, а преко СМС – 3.607, по 2 евра свака порука.

МЕШТАНИ ИЗ ДИЊАША

Техничком грешком списак Дињашана који су дали помоћ настрадалима, објављен у прошлом броју није био потпун. У наставку објављујемо имена која су са дотичног списка донатора изостала: Марика Буд, Александра Бензар, Јоан Болог, Славинка Команов, Марија Ципља, Василе Стојка, Корнел Плешу, Јоан Боже, Анка Сава, Каталин Сава, Илије Мотеа, Мирослава Петров, Горјана Михајлов, Добринка Поп, Даница Бундевин, Душица Остојин, Даринка Стојанов, Ђурђевка Којић, Миле Бребански, Александра Стојанов, Дениса и Дејан Мика, Дијана и Дениса Марков, Славенка Бензар, Вирђил Сучју, Данубијус Импорт СРЛ, Севе Кари СРЛ.

Месна организација ССР и Црквена општина у Великом Семиклушу прикупили су од мештана хуманитарну помоћ у износу од 20.900 леја и скоро две тоне материјалне помоћи. Од тога, 10.450 леја и пола од прикупљене материјалне помоћи се предало централном седишту ССР у Темишвару. Остали део новца и материјалне помоћи предат је Епархији темишварској.

Бајкери из Великог Семиклуша и околине на челу са Миодрагом Даниловим прикупили су у оквиру акције UP for Serbia око две тоне материјалне помоћи за настрадале у поплавама у Србији и однели у Србију.

МЕШТАНИ ИЗ ЧАНАДА (новчана помоћ)

Иванка Галетин, Мариоара Мендебаба, Милан Зарић, Олга Петрариу, Емил Сапунџин, Весна Кармен Ђуричин, Даница Марјануц, Белица Цвејић, Богдан Шувак, Јован Зоран Ердеј, Славен Маринко Павловић, Александар Стојанов, Маринко Унчански, Слађан Илин, Живко Исаков, Васа Стефановић.

(материјална помоћ)

Мирјана Капетанов, Олга Петрариу, Раде Филипов, Катица Грбић, Зорана Унчански, Слађан Илин, Јадранка Драгић, Георге Петрариу, Радожка Миличић.

НОВЧАНА ПОМОЋ У ССР:

Јасмина Фењац
Миливој Бугарски
Лучијан Крачун
Нистор Лучијан

МАТЕРИЈАЛНА ПОМОЋ У ССР

Асоцијација СПАСИТЕ ДЕЦУ - SALVAȚI COPIII
Родика Ружеј

МАТЕРИЈАЛНА ПОМОЋ ПРИСТИГЛА ИЗ АРАД ГАЈА

Удружење Офанзива младих у Араду,
Еуђен Сабау, Лучија Ицу

ФИНАНСИЈСКА ПОМОЋ ИЗ АРАДА

Владимир Тирсин, Мита Лолић, Бранко Марков

НОВОСТИ У СРПСКОЈ ЧИТАОНИЦИ

Српску читаоницу посетио је господин проф. др инж. Александар Никић и поклонио нашој библиотеци, своју најновију књигу „Шанса и детерминација“, која представља синтезу животног искуства професора и ректора Александра Никића. Ова књига је приказ, у концепту аутора, историје и еволуције Политехничког универзитета у Темишвару од 1950. године наовамо, доказујући да су припадност и рад у овој институцији истовремено изазов и шанса за реалну будућност.

Уз књигу је приложио и ДВД о обележавању 75. годишњице постојања Политехничког универзитета у Темишвару.
Ђока Стојанов

Писмо редакцији:

Поштовани,
Зовем се Биљана Настасић, рођена Марић. Родитељи су ми родом из села Ченеја, а школовала сам се у тадашњој Филолошко – историјској гимназији у Темишвару, генерација професора Светислава Лазића из 1990. године.

Завршила сам Филозофски факултет у Новом Саду и радим као професор српског језика у Бијељини (Република Српска), у Пољопривредној и медицинској школи.

Желим овом приликом да вам захвалим на редовном примању вашег часописа који увек с љубављу и с ентузијазмом читам.

Много је Срба отишло у „бели свет“ али драго ми је када прочитам у часопису о вредним људима који су остали и вредно чувају нашу традицију. Свака им част и хвала на томе.

Такође радим и као преводилац и судски тумач за румунски језик, за сада једина у БиХ. Сарадник сам Амбасаде Румуније у Сарајеву. Ових дана послали су ми интересантан текст на превод, написан на румунском језику, који су касније овдашње новине издале. Овдашњи грађани су одушевљени текстом јер је то мали знак пажње румунског народа. Иначе је циљ текста и био да га што више новина објави. Шаљем вам линк са текстом преведеним на српски, у духу овога времена и простора. Не каже се узалуд: „Нема ништа горе од добре песме и лошег преводиоца“.

За часопис „Наша реч“ имам само речи хвале, што сам показала својом претплатом на исти и који у Бијељину стиже редовно.

Желим вам среће и успеха у даљем раду у што више лепих наших речи.

Поздрав из Бијељине

Од Биљане

ТЕМИШВАРЦИ У КИКИНДИ

У Кикинди је у петак 20. јуна био представљен 10. број Гласника Историјског архива Кикинда - ATTENDITE, који је већим делом посвећен стогодишњици Првог светског рата.

Међу сарадницима Гласника, чији су радови објављени, налазе се и доказани истраживачи из Темишвара: мр Саша Јашин, Стеван Бугарски и Љубомир Степанов, који су и присуствовали свечаности.

Са своје стране сам објавио прилог под насловом „Списак војника умрлих од 1914. до 1918. године у Великој Кикинди“.

Ради се о заробљеницима из: Русије, Србије и Румуније.

Сутрадан, у суботу 21. јуна, гостовали су чланови хора „CANTEMUS BANATUM“ из Темишвара, који су на хуманитарном концерту извели свој програм од осам песама, а после њих домаћини Кикиндско певачко друштво „КОРНЕЛИЈЕ СТАНКОВИЋ“ са такође осам песама.

Тако је успостављена сарадња на плану културе, поготово што је пре извесног времена потписан свечани међудржавни документ. **Драгољуб П. Бадрљица**

ХУМАНИТАРНИ КОНЦЕРТ У КИКИНДИ

У суботу 21. јуна 2014. године у Свечаној дворани кикиндске „Курије“ одржан је заједнички, хуманитарни концерт хора „CANTEMUS BANATUM“ из Темишвара и Кикиндског певачког друштва „КОРНЕЛИЈЕ СТАНКОВИЋ“.

Потписивањем међудржавног споразума пре извесног времена, успостављена је сарадња на подручју културе, па смо имали част угостити у Кикинди Певачко друштво просветних радника из Румуније и великога града Темишвара.

Диригенти су били Ева Француски Арањош из Кикинде и Јоан Јанко Хорват из Темишвара.

Договорен је наставак сарадње, па се у октобру очекује заједнички концерт у Темишвару.

Драгољуб П. Бадрљица

Промоција књиге Бате Марјанова

„СЕРЕНАДА ЗА ГЛУВЕ“

Прошлог четвртка у простору Жупанијске библиотеке познатијем као Кафе текст (Бастион) одржана је промоција најновије књиге поезије Бате Марјанова на румунском „Serenadă pentru surzi“ - „Серенада за глуве“.

У елегантном повезу са сопственим ликовним илустрацијама, књига је самиздат и седма је у низу првобитног седмокњижја претвореног у међувремену у деветокњижје. Наредна књига је већ спремна за штампу, тако да сада сноп књига Бате Марјанова, вајара и ликовног уметника који се недавно определио и за писану реч садржи следеће књиге „Пластични ловори“, „Тамјан и кокаин“, „Долина горких трава“, „И пси одлазе у иностранство“, „Ђавољев реп“, „Третман са живом“, „Серенада за глуве“, а у припреми је књига прозе „Путовање“.

О књизи „Serenadă pentru surzi“ (poeme din exil si desene de pretutindeni) врло похвално су говорили Данијел Виги, Еуђен Бунару, Виорел Марињаса и домаћин Тудор Крецу.

Вече је било пријатно са доста

евоцираних сегмената и слика из заједничке младости, а пријатеља је било много, и у публици, и међу страницама књига, јер су поједине песме намењене људима који су обележили живот Бате Марјанова, а већ су се преселили Богу на истину.

Једна од песама посвећена је и нашем преминулом писцу Јовану Пејанову Радину.

Својеврстан деби, јер се аутор први пут пред читалачком публиком јавља поезијом, праћен је пројекцијом филмова из богате активности овог уваженог ликовног уметника који ствара на релацији Франкфурт – Темишвар – Гарана.

Лирске, друштвене или са политичком подлогом, песме су пред Темишварском публиком добро примљене када је аутор на крају промоције читао из свог стваралаштва, а вече је закључено боемски уз вино иfino друштво уметника, сликара, вајара, музичара и писаца. Сви су они део истог естетског простора где се људи изражавају градећи нове светове из старих добро знаних светова у себи.

Љубинка Перинач Станков

ИЗЛОЖБА „ЋИРИЛИЦИ С ЛЈУБАВЉУ“

У Српској гимназији је недавно била организована изложба ликовних и књижевних радова (издање мај – јун) “Ћирилице с љубављу”, ученика нижих разреда. Краће литерарне радове су послали: Ивана Кланица и Стефан Миоковић (1. награда), а ликовне, ученици припремног, првог, другог, трећег и четвртог разреда. Ликовни радови су део изложбе са истим називом. Сваки такмичар је добио на поклон мајицу са натписом школе. Покровитељ акције је Савез Срба у Румунији, а координатор Мара Малимарков.

Прву награду су освојили следећи ђаци: Јасмина Каракуља, Никола Унчански (први разред), Ивана Бадила (други), Спаско Михајловић (трећи) и Дара Лацић (четврти); другу награду су добили: Гордана Аћимов, Богдан Рајков (први разред), Исидора Јашин (други), Игор Јоргован (трећи) и Ивана

Тодоровић (четврти); трећа награда је припала ученицима: Јована Јоргован, Горан Пејанов, Дејан Јеремић (први разред), Дарко Стојић (други), Оливер Матеовић (трећи) и Снежана Стојанов (четврти). Специјалне награде су примили: Јелена Миоковић, Лара Соке Вујица, Драган Глишић (први разред), Наташа Војновић (други), Дениса Петров (трећи) и Љубиша Азировић (четврти). Похвалнице су уручене Горану Војновићу и Владимиру Радину (први разред), Маји Попов, Марку Трихењи, Александру Бабићу, Александру Мирковим (други), Игору Фењцу, Јовани Миладинов, Саша Марковим, Стефану Миоковићу, Селени Станчев, Миљани Мишић, Арсенију Цветковићу, Ивани Кланица (трећи) и Ненаду Нешину, Луки Стојкову, Марији Радуки, Маји Попов Стојишић, Андрији Азировићу и Алену Грубачком.

Г.М.

Свети Јустин Ћелијски

15. ЈУНИ

ЖИТИЈЕ СВЕТОГ ВЕЛИКОМУЧЕНИКА ЛАЗАРА, цара српског

(одломак)

(...) Владајући тако земљом свога оца, Стефан дође једном (године 1403. или 4) на славно и тужно поље Косово. И у спомен на свога оца и погибију Срба Мученика он изради и постави ту велики камени стуб од мрамора, на коме беху написане следеће дирљиве и поучне речи: "Човече, који ступиш на српску земљу, био придошлица или си овдашњи, ма ко да си и ма шта да си, када дођеш на поље ово, које се зове Косово, и видиш да је све пуно костију мртвих, а са њима и камену природу, мене (тј. камен) у облику и са знаком Крста, кад видиш поред њих како усправно стојим, да не прођеш, да не превидиш, као нешто узалудно и ништавно, но те молим, приђи и приближи се мени, о љубљени, и размотри речи које ти преносим, и из тога ћеш разумети због кога узрока и како и зашто стојим ја овде; јер истину ти говорим, не мање од живог у коме је душа, да хоћу да вас у суштини известим о свему ономе што се збило.

Овде је негда био велики самодржац, чудо земаљско и цар српски, који се звао Лазар, кнез велики, побожности непоколебљиви стуб, пучина богопознања и мудрости дубина, пламени ум, туђинима заштитник, хранитељ гладних и сиромашних заштита, невољним милосрђе и утешитељ. Све љубећи колико Христос хоће, дошао је овамо по својој вољи сам Он, и са свим својим безбројним мноштвом, колико је под руком његовом. Били су то мужеви добри,

мужеви храбри, људи заиста у речи и делу, који су се блистали као звезде светле, као земља окићена цветовима, у оделу, златом и камењем драгим украшени. Било је много коња изабраних и са златним седлима, сви

дивни и красни јахачи њихови. Као неки добри пастир и заштитник веома племенитих и славних, он мудро приводи јагањце разумне да у Христу добро скончају и венац страдања добију, и учесници Вишње Славе буду. И тако сложно, много и безбројно мноштво заједно са добрим и великим Господином, с храбром душом и вером најтврђом, као на ложницу красну и на многомирисно јело, на непријатеља се устреми, и сушту змију ггази, и умртви зверу дивљегу, и великога противника, и неситога ада прождрљивца, то јест Амурата и сина његова, аспидин и гујин пород, штене лавово и василисково, а с њима и не мало других. О чудеса Божјих судбо!

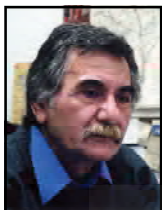
Ухваћен би племенити страдацац рукама безаконим агарјанским, и крај страдању добро прими, и мученик Христов постаде велики кнез Лазар. Не посече га нико други, о љубими, до сама рука убице тога, сина Амуратова (Бајазита).

И све ово што је речено сврши се године 6897. (тј. 1389.), индикта 12, месеца јуна 15. дан, у дан уторак, а час је био или шести или седми, не знам - Бог зна". (...)

Припремио је протојереј-ставрофор
др Бранислав Станковић

РУМУНСКИ РУЛЕТ

Пише:
Србољуб
Мишковић

У Европи и свету наша земља је добро позната као држава у којој су мито и корупција, поред традиционалних пљачки, проневера, утаје пореза и кријумчарења свега и свачега, национални понос.

Све већи број наших политичара са врха државне јерархије, али и људи из правосуђа, склон је да се помало поигра рулетом. Пре више од једног века, официри царске руске Армије су изумели опасну игру прозвану „руски рулет“. У „буренце“ револвера ставио би се само један метак, играч би „завртео“ буренце, а потом би ставио цев на слепоочницу. Притиснуо би обарач па... каква му је срећа.

У све већој експанзији корупције и мита на самом врху политичког и друштвеног живота, у трци за што бржим богаћењем без рада и зноја, а на незаконит начин, појавила се нова игра, „румунски рулет“, много опаснија него „забава“ царских официра. Уместо једног метка, румунски играчи ставе у „буренце“ револвера пет метака, а само једно место оставе празно.

Док је наше правосуђе „спавало“ на једној ноzi, поменута игра је била безопасна, будући да су уместо убојитих метака стављени ћорци. Играчи би, у случају баксуза, мало опрљили слепоочницу пушчаним барутом ћорка и... на томе би се све завршило. Игра је могла бити настављена.

У Европи и свету наша земља је добро позната као држава у којој су мито и корупција, поред традиционалних пљачки, проневера, утаје пореза и кријумчарења свега и свачега, национални понос. Код сваког данас добростојећег грађанина, милионера и милијардера, постоји сумња да је иметак стекао на незаконит начин, па и код оних који су до благостања стигли поштеним радом и умећем у пословању, када је реч о пословним људима. Тешко је, ипак, објаснити како су силно богатство стекли људи који живе само од државне плате, ма била она и изнад просека у нашем друштву. Тим више ако су дотични грађани „службеници“ високих правосудних установа, Парламента, Владе или државних компанија где се „врте“ огромне своте новца. Повремено или када је „мешетарење“ са државним парама почело јако да смрди, примењује се процес „хигијенизације“. Чак и

у таквим случајевима сматра се да наша земља има највећи број политичара (министара, парламентарца, локалних политичких челника, јавних судија и тужилаца) под истрагом, осуђених или смењених са положаја због нечасних работа. Свакако то нам не иде на част, а још мање поправља углед у свету, а политичари (пре свега они на власти) требало би да почну најозбиљније велико чишћење.

Најновији скандал или афера уздрмао је нашу политичку сцену из темеља. Оно што се једног дана морало догодити, догодило се. Потрес се проширио и далеко ван граница државе. Углед нам се срзао до најнижих граница. Скоро нам образ неће опрати ни сва вода Дамбовице и Дунава, тим више што је овим скандалом обухваћена и шира породица председника државе.

Није на нама да сада нашироко „беседимо“ о афери, њеним коренима и актерима. Оно што се поуздано већ сада зна, јесте да су на једној страни несвакидашњег чина корупције и мита чланови породице Басеску (брат председника државе), а на другој чланови „клана“ ромске породице Берча и неки политичари па и магистри. Метак румунског рулета овога пута није промашио. А и како би када су посреди велике своте новца, на стотине хиљада и хиљада евра.

Брат председника државе је, свесно или несвесно, ушао у игру и за собом „повукао“ и брата, првог човека Румуније и то при крају његове политичке каријере. У мало којој држави света се тако нешто догодило у новије време. У Европској унији ни случајно.

У „буренцету“ револвера има још доста метака. Овога пута, чини се, правосудни органи нису ставили ћорке већ убојите метке.

Обавезно је да игру наставе сви играчи који су је и започели. Никуда не треба журити. Када смо већ чекали 25 година, можемо још једно лето. Једино је потребно да се између револверске цеви и слепоочнице не стави заштитни шлем.

ПРВА ЖЕЛЕЗНИЧКА ПРУГА У НАШЕМ СЕЛУ:

Пардањ - Јоханисфелд - Отелек - Пустиниш - Ујвар - Ченеј - Курјачка - Хрватска Кеча - Кларија - Нови Жомбољ (Честерег) - Жомбољ

Ако се на тренутак вратимо у прошлост, слободно можемо рећи да мало нас знамо да је крајем XIX-ог и почетком XX-ог века, кроз Ченеј пролазила пруга: Пардањ - Жомбољ. Овде у то доба није било неког организованог саобраћаја, па су Ченејци, а и становници околних места, увидели у железничком саобраћају предност и корисност за брзи превоз путника у Жомбољ и

даље, транспорт робе, за развој насеља кроз које је пролазила пруга, па су брзо прихватили изградњу. Воз са локомотивом на парни погон пуштен је у саобраћај 15.12.1895, што потврђује и ова фотографија, коју смо добили од проф. Небојше Фаранова из Кларије.

Године 1887. формирано је "Акционарско Друштво месне Торонталске железнице", са основним капиталом од 2.500.000 форинти, а један од главних акционара био је Андраш гроф Чеконић. Друштво је 14.05.1895. примило концесију да изгради пругу Пардањ - Жомбољ у дужини од 41 км, а она је 15.12.1895. предата јавном саобраћају, са следећим станицама: Пардањ, Јоханисфелд, Отелек, Пустиниш, Ујвар, Ченеј, Курјачка, Хрватска Кеча, Кларија, Нови Жомбољ (Честерег) и Жомбољ. Тада је на источној страни Жомбоља подигнута друга станица, непосредно повезана са старом станицом, тако да су путници могли да наставе путовање за друга места.

После Првог светског рата догађају се велике промене, а после територијалних подела, Жомбољ, Ченеј и Хрватска Кеча, 1924. године прелазе у састав Краљевине Румуније, док Пардањ и Кларија остају у Југославији. Тада је пруга била укинута, и то

од 10.04.1924. Зна се да је Жомбољ у то време имао циглану која је продавала цигле у Грчкој, жито у иностранство, па онда је имао фабрику шешира, велики млин Панонију. Био је град у пуном развоју, али када је прекинута пруга, задат је велики ударац жомбољској привреди, саобраћају и култури.

Мештани Кече причају да су се после

укидања пруге, од Кече до Кларије, извадиле шине а срушена је станица из Хрватске Кече, док је остала пруга од Курјачке према Ченеју и даље до Јоханисфелда.

Почетком XX-ог века, као железнички радник, у Ченеју

неко време радио је Ференц Берчек (Ferencz Bergsok) родом из Сегедина, а у нашем селу је рођена његова кћи Ержебет Берчек (1904-1971) наставник и књижевник. Након неколико година, Ференц Берчек премештен је са породицом службено у Сечањ у Југославији.

Неко време Ченеј и околина нису имали саобраћајну везу са Темишваром и Жомбољом, али 1937. године увелико се радило на деоници пруге Карпиниш - Кеча, а 24.06.1937. пуштена је у саобраћај и успостављена је веза железницом за Темишвар, а то се види на фотографији Фердинанда Вучетића из Немачке, где у румунској народној ношњи стоје: Барбара Абт, Терезија и Барбара Глат. То је снимано тог дана, поводом свечаности отварања деонице пруге Карпиниш - Кеча - Ченеј и даље за Јоханисфелд.

Игњатије Гига Попов

ТИШИНА ЗЛАТИЦЕ

Богдан Ибрајтер Тане је угледни колумниста Политике који је у пратњи Војислава Деспотовића посетио места Клисуре и Пољадије. Белешке српског новинара о Лесковици и Златици пристигле су и до нас, те их у наставцима објављујемо.

Село се зове Златица, кућа отприлике двесто педесет. Лежи у Пољадији у Банатској клисури. То је југозападна Румунија, са петнаестак села са српским живљем. Верује се да је село добило назив по златоносној речици која кроз њега протиче. То са речним златом и сјајним наносима вуче се још од

правремена Аргонаута и Златног руна крилатог овна. Постоји насеље Златица код Зрењанина. Па река Златица у северном Банату, за коју је везана легенда „о вилинском колу, пуном месецу и златном праху које се накупило на коси једног утопљеника пронађеног испод Златичине ћуприје „Девет грла“... У румунској Златици са српским живљем на злато нисмо наишли. Видели смо само доста кула граничних караула. Сада су пусте. Баш као и пропале и напуштене пољопривредне економије из

социјалистичке епохе, које чаме у пољу. Главни сокак Златице, међутим, затрпан је липама. Поветарац разноси и све засипа као злато жутим поленом липа...

– Нема злата – каже поданик Златице Жива Линарец, код кога смо, успут, били навратили. – Имам пензију сто и седамдесет евра. Радио сам шеснаест година у руднику бакра код Нове Молдаве. Млеко у руднику руду и минерал. Рудник су затворили кад смо оно ушли у Европску унију. Неки кажу због услова на раду, ил' ће бити због нерентабилности... Тек, пензија је мала, па се бавимо повртарством. Имамо и пет хектара земље, дајемо је у аренду људима који имају машине... У башти гајимо лук, патлиџан, паприку, купус, кромпир. Ту је Нера, имамо пумпу, па наводњавамо. Нема такве баште одавде до Решице! Док је била Задруга сејали су лубенице и диње, али земља баш и није за бостан... Држим две огромне кере, да ми неко не би провалио у повртњак. Никад се не зна... Супруга ми се зове Босанка. Она је била поштар. Родом је

из Соколовца, а мати јој је из Јасенова код Беле Цркве, из матице... Иначе, у младости сам био фудбалер. Тим се звао Нера – Златица. Сад нема фудбала. Млади су се разишли по Темишвару и којекуда, село остарило... Ако се у селу годишње роди

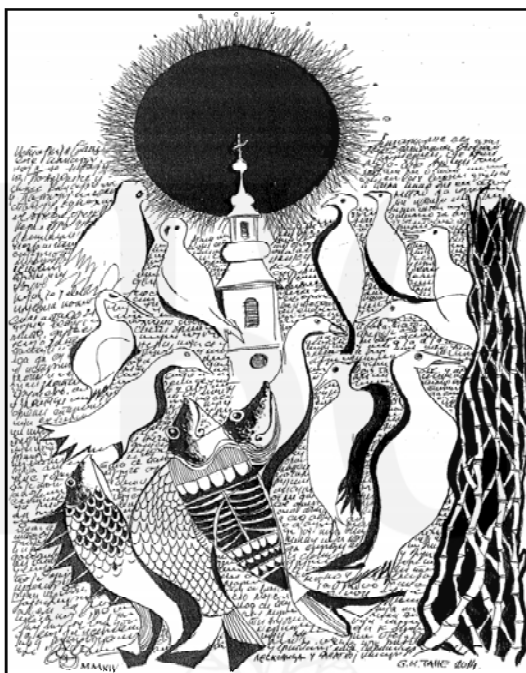
два-три детета. Које године – ни једно!.. Некада је у нашој Златици било бар десетак домаћина који су држали по стотинак и више глава оваца и коза. Било је осам чопора оваца и два чопора коза. Млеко се мерило на оке и рабош. Ту су сир, кожа, вуна, месо... Сад има мало оваца и тридесетак коза – изнео је укратко Жива „економску ситуацију“ Златице.

Докона седамдесет-седмогодишња Даница Миок стоји на улици. Преко груди прекрстила руке – „гледа ко пролази селом“. Поред ње је млађи човек Миодраг Цејку. „Више сам Србин, а презиме је од чукундеде

који се овамо доселио из Илидије“, вели Цејку.

– У младости сам радила на државном имању. Звали смо га Колектива. Окопавали смо њиве, радили у виноградима. Ти виногради су чак у Ланговету, па смо пешачили шест километара. Целог дана на бразди, па увече поново пешице до Златице. Село је наше познато по литијама. Иде литија за Крстовдан, на Цара Константина, за Дови, на Прокопија... Имамо манастир Златицу, још из доба нашег Светог Саве. У манастиру обитава отац Герасим, а сабор нам је за Видовдан – рекла је Даница Миок.

У порти манастира Златица чује се – тишина! Монаха Герасима нисмо затекли. „Вероватно је отишао у манастир Базјаш“, објаснио је сапутник Војислав Деспотовић, чији су прадедови поданици Клисуре. Украј старог црквишта дозрева манастирска црвена трешња. Са брежуљка, као на длану, лежи Банат. Са белим црквеним кубетима – Беле Цркве... **Богдан Ибрајтер**

КРАЈ ШКОЛСКЕ ГОДИНЕ

Српска гимназија “Доситеј Обрадовић” је у четвртак, 19. јуна, свечано обележила крај још једне успешне школске године. У преподневним сатима скупили су се ученици, родитељи и професори да би свечано озваничили почетак великог летњег распуста, али и да би сумирали резултате постигнуте у школској 2013-2014. години.

После доделе књижица и диплома у својим учионицама, сви су се окупили у свечаној сали школе где је, по добром обичају, уследила приредба, где су учесници били ђаци школе.

Водитељ Петар Аџић, ученик петог разреда, најавио је директора школе, професора Јадрана Кланицу, који је деци честитао на резултатима оствареним на различитим такмичењима, као и на

резултатима у учењу. Такође је захвалио свима који су помогли и допринели успешном завршетку школске године, пре свега Савезу Срба у Румунији, Цркви, господину Славомиру Гвозденовићу, нашем посланику у Румунском парламенту, као и родитељима који су помогли кроз своје удружење, такође и свима онима које није поменуо. Свима је пожелео леп распуст са надом да се у здрављу поново сретнемо следеће школске године.

На бину је потом изашао школски хор, који је и отворио приредбу. Уз диригента, професора музичке културе Јоце Бугарског, хор је отпевао песме “Тамо далеко” и “Пролеће у шуми”, а потом је Филип Герман на виолини извео композицију “Стара француска песма”, Чајковског. Уз музичку пратњу професора Јоце Бугарског

(хармоника), Филипа Германа (виолина) и Ружице Азировић (фрула), вокална група ученика 5. и 6. разреда извела је песме “Вишњица” и “Лепе ти је рано уранити”. Музичко-сценски реситал “Ливадско звонце” извели су ученици припремног разреда под вођством учитељице Маре Малимарков и професорке енглеског језика Јасене Егед. Учитељица првог разреда Милена Горник са својим ђацима припремила је драмску игру “Код доктора”. Музички тренутак су извели

ђаци другог разреда са својом учитељицом Љубицом Попадић, а модерни плес “Све би секе љубиле морнаре”, уз помоћ учитељице Славене Пејанов, припремили су ученици трећег разреда. У народним ношњама веселили су се ученици четвртог

разреда, који су уз помоћ своје учитељице Вере Жупунски припремили сплет игара из Баната. Ђаци 5. и 6. разреда извели су драмску игру “Провале и цакне”, коју је припремила професорка српског језика Марјана Шакотић. Тачка професорке Шакотић затворила је овогодишњу приредбу поводом краја школске године, тачније, њене ученице петог разреда Весна Попов Стојишић, Ружица Азировић и Александра Буца уз песму “Молитва” српске познате певачице Марије Шерифовић.

Уз весеље, радост и заједничко фотографисање, почео је и онај део школске године, који деца највише воле – летњи распуст.

Б. Герман

МНОГО ТОГА ЗАВИСИ ОД НАС

Горан Марков је апсолвент наше гимназије и тренутно студент на Економском факултету, одсек за књиговодство.

Каже да се за овај факултет определио јер је за време гимназије највише волео математику и да му је била лакша од осталих предмета, те је одлучио да и своју професију тако одабере.

„У књиговодству, математика је корен заната. Финансије, буџет, статистика и остали предмети се заснивају на математици. Још један од разлога зашто сам изабрао ово је, јер свако предузеће има потребу за стручњаком у књиговодству. Такође могу контролисати предузећа и фирме - како државне, тако и приватне.“

Факултетом је задовољан, а ја га враћам у гимназијске дане. „Најбоље се сећам другова и заједничких несташлука. Часова физике и пауза у којима се галамило. Српска гимназија за мене значи правилније познавање језика и књижевности, знати више о Србији и њеним вредностима.

Нисам студент „друге класе“ зато што сам завршио Српску гимназију. Имао сам у разреду колегинице које су знале књижевност и математику много боље од неких који су завршили „елитне гимназије“ из града. Много тога зависи од нас самих и од оних седам година проведених у породици.“

Једна од његових пасија су путовања. Путовао је пуно и каже да му свако место буди нова осећања.

„Обишао сам Шпанију, Мадрид је неочекивано леп град, Толедо – УНЕСКО град и Колумбов град - Севиља.

Био сам на Гибралтару, где Европу и Африку деле Атлантски океан и Медитеранско море.

Видео сам Холандију и Белгију, где је море на вишој надморској висини од копна. Такође вреди видети Монако.

Француска је прелепа, са својом Азурном обалом и одмаралиштима. А њен главни град, остаје по мени најлепши град.

Видео сам још Аустрију, где градови сами

по себи причају о историји, неколико острва у Грчкој, Швајцарске градове. Посебно ми се допала и Венеција, најлепши је део Италије. Посебни су, сваки на свој начин и Лондон, Праг. Био сам и у Хрватској, обишао је од севера до југа.

Путовањима упознајеш нове обичаје и постајеш богатији. Добијаш енергију која је сасвим довољна до идућег путовања.“

Горан каже да је у овим годинама најважније поштовати твоје најмилије и помагати старијима који су ти помагали у детињству. „Моји мајка и дејка за мене представљају модел.

Испунили су ми све жеље.“

Увек волим да питам младе, шта за њих значе „боља времена“. На шта ми Горан одговара да су то времена у којима не бринеш о сутрашњици и у којима можеш живети нормално.

„Новац за школовање је важна ствар јер је школа духовна храна. Потреба за годишњим одмором је велика и зато, после исцрпног рада, како бисмо могли себи да обезбедимо пристојне услове за живот, ваљало би ићи на одмор бар два пута годишње.“

Милана Петров

ГЕНЕРАЦИЈА 1979.

35 ГОДИНА ОД МАТУРЕ

Матуранти прве генерације Филолошко-историјске гимназије у Темишвару, смер математика-механика и филологија-историја, 1978 - 1979. година, обележили су сусретом прошле суботе 21. јуна тридесет и пет година од апсолвирања. Разредне старешине ове генерације српских матураната били су професори Даница Сабо и Маринко Тодоров. Састанку поводом тридесет и пет година присуствовао је директор Српске гимназије „Доситеј Обрадовић“, Јадран Кланица, којем је овога пута припала и улога разредног старешине. Минутом ћутања одата је пошта преминулим професорима и разредним колегама. Састанку приликом обележавања тридесет и пет година од апсолвирања и полагања испита зрелости присуствовали су: Олга Јездимир, Левица Васиљев Опришан, Јованка Марков Стојковић, Олга Марковић, Станка Сабљић Мојсе, Велинка Нешин

Богић, Војислава Марков Стефановић, Алекса Маргановић, Драган Жупунски, Радослав Рада Стојанов, Миладин Симоновић и Жива Лукин. Из старог каталога директор Српске гимназије читао је имена, а бивши ђаци су се присетили школских дана са краја седамдесетих година, када су се заједно радовали или туговали. Затим су устајали и пред разредом у пар реченица причали о себи и породици. Иако је прошло доста година од када су кренули у живот и постали људи, сећања на прошле дане су још увек свежа. Бивше колеге нису криле радост што су се поново окупиле у старом школском здању, где су учинили прве кораке ка стицању знања. Матуранти Филолошко-историјске гимназије из 1979. године наставили су дружење и у ресторану где су се присетили свих оних младалачких безбрижних дана.

Миодраг Тодоров

ГЕНЕРАЦИЈА 1991.

23 ГОДИНЕ ОД МАТУРЕ

Бивши ученици Филолошко-историјске гимназије у Тимишвару, генерација 1991. година, чије су разредне старешине били професори Ђока Мирјанић и Светислав Лазић, састали су се после двадесет и три године од завршетка гимназије и полагања велике матуре. Прошлог петка, 20. јуна, састанку су присуствовали њихов учитељ Ђока Жупунски и професори: Видосава Јеремић, Дара Пауљевић, Десанка Бугарски, Мирослава Ђирић, Александар Радован, Светислав Лазић, Светозар Марков, Ника Продан, Драган Поповић и Јосиф Вац. Овој генерацији није успело да се окупим приликом прославе десетогодишњице и двадесетогодишњице, а заслуге да се ове године сретну и друже припадају: Гордани Петров Весић, Александри Мирјанић Стојков, Душану Мишићу, Драгољубу Жикићу и Душану Миладинову. Школски час одржан је у Свечаној сали наше Гимназије, у којој су ученици ове генерације први пут наступили, рецитовали и заиграли коло пред родитељима за време одржавања школских приредби. И овога пута било је много емоција и радости, пошто су се тридесет и четворо бивших ђака одазвали овом

састанку. Минутим ђутања одата је пошта разредном старешини Ђоки Мирјанићу и осталим професорима и разредним колегама, којих више нема међу нама. Уследила је прозивка из каталога. Разредни старешина Светислав Лазић, читао је имена, а ђаци Српске гимназије, генерација 1991. редом су устајали и говорили о себи, о свом животу, породицама и незаборавним школским данима. У име ученика ове генерације, присутним наставним радницима захвалила је Гордана Петров, а затим прочитала песму "Испецки па реци мојој школској деци", учитеља Ђоке Жупунског написану специјално за ову генерацију и овај сусрет. А од стране свог вољеног учитеља, ђаци су добили на поклон и тарту. Састанак ове генерације српских матураната протекао је у пријатној и позитивној атмосфери, која се затим наставила уз забавну музику и тамбураше до зоре. Бивши српски матуранти радовали су се сусрету са колегама и професорима и сетили се оних незаборавних и непоновљивих школских дана проведених заједно.

Миодраг Тодоров

БУНАР ТЕМИШВАРСКОГ ПАШЕ

У оно старо и незапамћено доба, када су рибе у водама банатским имале велике очи, сатови у граду Темишвару куцали су у времену изнедреном у далеким рекама истока... Чудна, плава тишина у то доба плавила је Банат и завлачила се у дубине мочвара, у годове брестова, у уста риба, и под крила белих орлова. У тој тишини, на дну непомичног времена, уљуљкан непротицањем, живео је силни Али – паша.

Као камен, на дну језера бачен, у конаку, на највишој кули темишварској, трајао је моћни паша окружен персијским теписима, сплеловима наргила и луткама које су се на навијање смејале и плакале. Огледала у пашиним дворима одавно су била разбијена, још у оно време када је паша, као млад, на бесно ату из Цариграда стигао. Са пашиним доласком Темишваром се пронео глас да нови паша никада не огледа лице, да куда пролази затрпава бунаре, а на мостовима ћути загладан у корита сопствених река. Тако је паша давно стигао у Банат, а прве ноћи по своме доласку наредио је да се сви сатови у вароши покупе и баце у мочваре око града... (Тако је паша у себи зидао кулу безвремености, а себе претварао у ћутање и коначност.)

Заједно са пашом у темишварски град стигла је и велика, дебела књига, у кожни повез умотана, са страницама пожутелим од

времена и од јаве која је преко ње прошла. У књизи, причали су Темишварци, у плавим ковчежићима усликаним у њој, било је учртано давно, препотопско време, у којем се није старило, а које је стајало над свим временима, цивилизацијама и вековима. За самог пашу причало се да припада секти безвременика која покушава да заустави време, да укочи његов точак и окачи га о зид вечности. Исто тако, знало се, да у ту секту улазе људи који хоће да забораве нешто.

Деценијама пашино лице нико од Темишвараца није видео. Паша није волео да своје лице огледа у очима других. Једино ноћу паша је живео, на кулу излазио, и у конач се враћао да наргилу пуши, навија лутке у собама и гледа позориште сенки.

Једне ноћи, на месечини, паша је угледао како се камен са града обрушава и пада у воду. Помислио је стари паша да је он тај камен и да су он и сви градови света трошни и порозни. Замислио се стари паша и ујутру наредио да се исцера стара књига и спали на великој ломачи наспред града. Потом је чауша послао са запечаћеним писмом за млетачког баила...

Три месеца после, баш уочи великог хришћанског празника Ђурђевдана, у пашином конаку појавио се странац. Био је то главни портретиста млетачког дужда. Те

ноћи, у најмрачнијој соби у конаку, стари паша просуо је пред странца кесу пуну дуката. „После седам залазака сунца“ – рекао је паша „хоћу свој портрет. Дукати су награда за твој труд и надокнада за ћутњу коју очекујем.“

Седам пута од тог разговора сунце је излазило и залазило у мочварама око Темишвара. Странац је у осами ћутао не погледавши пашу који је на дивану смркнуто седео. Осмо јутро странац је дошао са пашом да се опрости. Паша је погледао цртеж који му је странац показао и знаком прста дао му знак да је слободан.

На цртежу, којег је странац паши донео, налазио се огроман бунар сазидан у равници, свећом осветљена колиба и лик православног свеца Светог Ђорђа како убија аждају. Паша се на овај приказ благо, готово тугаљиво насмешио, и одмах, тог јутра, послао чауше да му пронађу најбоље бунарџије у целом пашалуку.

Из села Итебеја, неколико сати птичијег лета од Темишвара, бесни чауши довели су Јосифа и Горчина Мркшића, браћу која су личила као јаје јајету и која су многе бунаре по Банату и Влашкој ископала. Близанци, који су имали онај исти, тужни поглед људи који отварају земљу, разумели су пашину намену да ископају највећи и најдубљи бунар у целом пашалуку.

Тачно у поноћ, док је луна Темишвар осветљавала, отвориле су се капије града и међу светлцање мочвара на месечини изашла су три коњаника ноздрве својих коња усмеравајући ка југозападу. Силни паша и браћа Мркшићи хитали су ка месту које је паша у мислима одредио за копање бунара. Та ноћ била је необично дуга и тог дана јутро је закаснило једини пут у седамнаестом веку. По мраку паша је довео бунарџије до места које му се у сновиђењима јавило. Лутку са

својим ликом, која се непрекидно смејала, паша је поставио у земљу и наредио бунарџијама да око ње копају...

Тог пролећа пашалуком се пронео глас да моћни Али – паша копа бунар као своју задужбину. Раја у пашалуку је говорила, међу собом, да је стигло последње време кад паша место моста, хамама или чесме бунар подиже. ПравOVERНИ у џамијама молили су се Алаху да паши памет врати...

У доба копања Али – пашиног бунара јавили су се над Банатом чудни и страшни знаци. Над темишварским градом два бела орла су се сударила; у Бечкереку све птице су напустиле гнезда и одлетеле у непознато. Над Банатом тог пролећа ројиле су се звезде репатице, а пун месец светлио је девет дана дуже него што је требало и него што је у књигама било записано.

Браћа Мркшићи, тог пролећа, нису излазили из бунара. На улазу у бунар направили су скелу на којој су јели и спавали. Њихови аргати на тоне земље из јаме су избацили, али вода није надирала. Многи су мислили да у пашиним сновима влада суша и да ће се с првим извором који се у пашином сну јави и вода у бунару појавити.

У цик једне зоре, бесним галопом, паша је са пратњом, из Темишвара, пред бунар стигао. Пашин капиџија буздованом је браћу Мркшиће пробудио која су на скели спавала и показао им да вода у бунар надире.

Пресретна браћа, која су у својим кесама већ слутила сушу, из бунара су изашла и насмешена паши у сусрет кренула.

Четири сретна ока банатских бунарџија сусрела су се са пашиним воденим очима. У пашиној руци севнула је сабља...

На дну бунара налазио се крст са пашиним правим, хришћанским именом.

Милан Мицић

ОДБОЈКАШКА СВЕТСКА ЛИГА

Мушка одбојкашка репрезентација Србије остварила је половичан учинак након четири викенда у Б групи прве дивизије 25. Светске лиге.

У првом викенду Србија је у Нишу два пута савладала Русију. У првом мечу са 3-2 (25-20, 25-17, 22-25, 19-25, 15-13), а у другом са 3-1 (21-25, 25-16, 25-18, 25-20). Следећег викенда Србија је у Софији добила Бугарску са 3-0 (28-26, 25-18, 25-13) и са 3-2 (25-18, 25-21, 20-25, 22-25, 15-11), да би у трећем викенду у Чикагу «Орлови» изгубили оба сусрета против САД са 0-3 (28-30, 20-25, 16-25) и са 2-3 (22-25, 12-25, 28-26, 25-23, 13-15). У четвртном викенду Србија је претрпела два убедљива пораза у Русији од 0-3 (35-37,

15-25, 16-25) и 0-3 (19-25, 25-27, 20-25).

Табела:

1. САД	8	7	1	23-11	19
2. Русија	8	4	4	17-12	14
3. Србија	8	4	4	14-17	11
4. Бугарска	8	1	7	9-23	4

У петом викенду Светске лиге 27. и 29. јуна састају се Србија – Бугарска и Русија – САД, а у последњем викенду 4. и 6. јула играју Србија – САД и Бугарска – Русија.

На финалном турниру који ће се одржати у Фиренци (Италија) од 16. до 20. јула учествоваће организатор Италија, по две првопласиране селекције из А и Б групе прве дивизије и победник финалног турнира друге дивизије.

РАСПОРЕД ЈЕСЕЊЕГ ДЕЛА ПРВЕНСТВА СРБИЈЕ У ФУДБАЛУ СЕЗОНА 2014-2015.

1. коло, 9. август:

Ц. звезда – Раднички Н.
Јагодина – Младост
Војводина – ОФК
Спартак – Раднички К.
Напредак – Чукарички
Нови Пазар – Рад
Борац – Доњи Срем
Вождовац – Партизан

2. коло, 16. август:

Раднички Н. – Партизан
Доњи Срем – Вождовац
Рад – Борац
Чукарички – Нови Пазар
Раднички К. – Напредак
ОФК – Спартак
Младост – Војводина

Ц. звезда – Јагодина3. коло, 23. август:

Јагодина – Раднички Н.
Војводина – Ц. звезда
Спартак – Младост
Напредак – ОФК
Н. Пазар – Раднички К.
Борац – Чукарички
Вождовац – Рад
Партизан – Доњи Срем

4. коло, 30. август:

Рад. Н. – Доњи Срем
Рад – Партизан
Чукарички – Вождовац
Раднички К. – Борац
ОФК – Нови Пазар
Младост – Напредак
Ц. звезда – Спартак

Јагодина – Војводина

5. коло, 13. септембар:

Војводина – Рад. Н.
Спартак – Јагодина
Напредак – Ц. звезда
Нови Пазар – Младост
Борац – ОФК
Вождовац – Раднички К.
Партизан – Чукарички
Доњи Срем – Рад

6. коло, 20. септембар:

Раднички Н. – Рад
Чукарички – Доњи Срем
Раднички К. – Партизан
ОФК – Вождовац
Младост – Борац
Ц. звезда – Нови Пазар

Јагодина – Напредак

Војводина – Спартак

7. коло, 28. септембар:

Спартак – Раднички Н.
Напредак – Војводина
Нови Пазар – Јагодина
Борац – Црвена звезда
Вождовац – Младост
Партизан – ОФК
Доњи Срем – Рад. К.
Рад – Чукарички

8. коло, 4. октобар:

Рад. Н. – Чукарички
Раднички К. – Рад
ОФК – Доњи Срем
Младост – Партизан
Ц. звезда – Вождовац
Јагодина – Борац

Војводина – Нови Пазар

Спартак – Напредак

9. коло, 18. октобар:

Напредак – Раднички Н.
Нови Пазар – Спартак
Борац – Војводина
Вождовац – Јагодина
Партизан – Ц. звезда
Доњи Срем – Младост
Рад – ОФК
Чукарички – Рад. К.

10. коло, 25. октобар:

Рад. Н. – Раднички К.
ОФК – Чукарички
Младост – Рад
Ц. звезда – Доњи Срем
Јагодина – Партизан
Војводина – Вождовац
Спартак – Борац
Напредак – Нови Пазар

11. коло, 2. новембар:

Нови Пазар – Рад. Н.
Борац – Напредак
Вождовац – Спартак
Партизан – Војводина
Доњи Срем – Јагодина
Рад – Црвена звезда
Чукарички – Младост
Раднички К. – ОФК

12. коло, 8. новембар:

Раднички Н. – ОФК
Младост – Раднички К.
Ц. звезда – Чукарички

Јагодина – Рад

Војводина – Доњи Срем

Спартак – Партизан

Напредак – Вождовац

Нови Пазар – Борац

13. коло, 22. новембар:

Борац – Раднички Н.
Вождовац – Нови Пазар
Партизан – Напредак
Доњи Срем – Спартак
Рад – Војводина
Чукарички – Јагодина
Раднички К. – Ц. звезда
ОФК – Младост

14. коло, 29. новембар:

Раднички Н. – Младост
Црвена звезда – ОФК
Јагодина – Раднички К.
Војводина – Чукарички
Спартак – Рад
Напредак – Доњи Срем
Нови Пазар – Партизан
Борац – Вождовац

15. коло, 3. децембар:

Вождовац – Раднички Н.
Партизан – Борац
Доњи Срем – Н. Пазар
Рад – Напредак
Чукарички – Спартак
Раднички К. – Војводина
ОФК – Јагодина
Младост – Ц. звезда

Страницу припремио: Јадран Кланица

СЕОСКО ПРВЕНСТВО ТИМИШКЕ ЖУПАНИЈЕ

У Првој серији првенство је завршено будући да се такмичило само 12 екипа.

Коначна табела изгледа овако:

1. Жомбољ II	22	21	0	1	83-14	63
2. Шандра	22	15	2	5	57-40	47
3. Томнатик	22	15	1	6	80-41	46
4. Саравола	22	11	3	8	43-32	36
5. В. Семиклуш II	22	11	3	8	46-45	36
6. Ченеј	22	10	1	11	66-63	31
7. М. Теремија	22	8	1	13	47-65	25
8. Булгаруш	22	7	3	12	58-75	24
9. Ленаухајм	22	7	1	14	46-72	22
10. Кеча	22	7	1	14	41-67	22
11. Јегриш	22	6	1	15	37-60	19
12. Њерав	22	5	1	16	17-62	16

Друга серија. Резултати 28. кола: Кнез –

Кетфељ 5-4, Барацаз – Атлетик Темишвар 3-0, Корнешт – Нова Бешенова 5-3, Сечањ – Горњи Бенчек 3-0, Орцишоара – Калача 4-3, Фибиш – Нови Базош 4-1, Доњи Бенчек – Велика Ремета 1-7. Машлок је био слободан.

На табели води Сечањ са 70 б. Кнез је на 3. месту са 54 б, а Кетфељ је на 6. месту са 40 б.

Трећа серија. Резултати 28. кола:

Офсеница – Ујвар 0-3, Чаково – Сока 3-0, Дета – Толвадија 9-2, Петроман – В. Жам 0-3, Рауц – Обилић Семартон 4-0, Жебељ – Утвин 0-3.

На табели води Утвин са 70 б. Сока је на 6. месту са 41 б, а Обилић на 10. месту са 31 б.

СВЕТСКО ФУДБАЛСКО ПРВЕНСТВО, БРАЗИЛ 2014.

Шпанија, Енглеска, Португал и Италија одлазе.
Ко ће им се придружити?

Резултати првог и другог кола:

Група А: Бразил – Хрватска 3-1, Мексико – Камерун 1-0, Бразил – Мексико 0-0, Хрватска – Камерун 4-0

Група Б: Холандија – Шпанија 5-1, Чиле – Аустралија 3-1, Холандија – Аустралија 3-2, Чиле – Шпанија 2-0.

Група Ц: Колумбија – Грчка 3-0, Обала Слоноваче – Јапан 2-1, Колумбија – Обала Слоноваче 2-1, Јапан – Грчка 0-0.

Група Д: Костарика – Уругвај 3-1, Италија – Енглеска 2-1, Уругвај – Енглеска 2-1, Костарика – Италија 1-0

Група Е: Швајцарска – Еквадор 2-1, Француска – Хондурас 2-0, Француска – Швајцарска 5-2, Еквадор – Хондурас 2-1

Група Ф: Аргентина – Босна 2-1, Иран – Нигерија 0-0, Аргентина – Иран 1-0, Нигерија – Босна 1-0.

Група Г: Немачка – Португал 4-0, Гана – САД 1-2, Немачка – Гана 2-2, САД – Португал 2-2

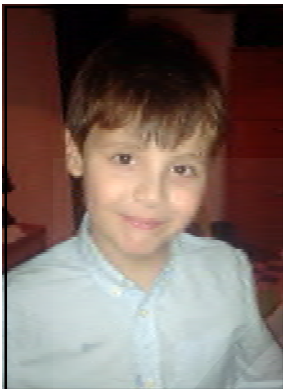
Група Х: Белгија – Алжир 2-1, Русија – Јужна Кореја 1-1, Белгија – Русија 1-0, Алжир – Ј. Кореја 4-2.

Након неочекиваних резултата првог кола по групама на Светском фудбалском првенству, изненађења нису изостала ни у другом колу, а настављају се и даље. Бројни фудбалски стручњаци су од овог СП очекивали да, између осталог, одговори и на питање: Да ли је јужноамерички или европски фудбал на вишем нивоу. Истина је

да већ годинама јужноамерички фудбалери играју у Европи, у најјачим и највећим клубовима, од Шпаније до Русије, а да је мало европских играча по јужноамеричким клубовима. Истовремено, играчи са оне стране океана су и звезде европских шампиона, а вративши се у матичне земље, играју за селекције дотичних држава, учесница финалног турнира, желе да и на бразилским стадионима покажу да нису узалуд велики европски клубови уложили милионе и милионе долара у њих.

И шта се дешава? Европске репрезентације са познатим „педигреом“, са неколико титула светских и европских првака, морају пре времена да се врате својим кућама и да на малим екранима прате завршницу турнира. Штавише, испоставило се, на зеленим травњацима бразилских стадиона, да Енглеска, Шпанија, Италија, Португал, Хрватска нису дорасле Уругвају, Чилеу, Мексику, Бразилу, Аргентини, Колумбији па и неким селекцијама Африке или Азије. Иако најбројнија експедиција (чак 13 репрезентација), Европа ће након такмичења по групама бити десеткована. Остаће за осмине финала да част и углед Старог континента бране једино Холандија, Немачка, Швајцарска, Белгија. Да ли ће имати снаге и за већа достигнућа, видећемо у наредним сусретима.

Страницу припремио: Србољуб Мишковић

Наш драги син

**ВЛАДИМИР
АЛЕКСАНДРУ
КНЕЖЕВ**
из Букурешта

прославиће свој 6. рођендан, 2. јула. Ако у животу заиста постоји срећа, што живот чини лепшим, онда је наша жеља да та срећа буде упућена теби.

За твој рођендан поклањамо ти дане пуне ведрине, топлину која не нестаје и љубав која вечно траје. Буди здрав, срећан и безбрижан.

Увек са тобом и уз тебе: сестра Ана Марија, мама Мирела и тата Сава.

Дана 2. јула, наш драги и вољени унук

**ВЛАДИМИР
КНЕЖЕВ**

испуниће 6 година. Тим поводом најлепше честитке и најнежније речи упућују му мајка Милица и дејка Пера из

Темишвара, уз

следеће мисли:

Твоје нежно лице и твој благи глас, милује нам душу и радује нас. Ти и Ана Марија пружате нам љубав највећу, младост и свежину, понос и срећу!

Ви сте нам свет цео и чак више, сав наш живот за вас дише!

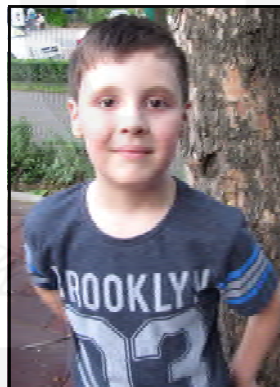

Драги праунуче

**ВЛАДИМИРЕ
КНЕЖЕВУ**

са пуно љубави честитам ти 6. рођендан! Хвала ти што ме чиниш најсрећнијом прабабом, својим осмехом, загрљајем и својим успесима у животу. Обећавам да

ће мој загрљај бити увек ту за тебе. Пуно те воли прабаба Ката из Варјаша.

Другог јула, наш драги

**ВЛАДИМИР
КНЕЖЕВ**

испуниће 6 година па му тим поводом упућујемо срдчане честитке и најлепше жеље са поруком: Нека ти сваки нови дан буде испуњен најлепшим даровима

којима Свевишњи награђује вредне, упорне и талентоване, а ми смо ту уз тебе да слушамо сваки откуцај твога срца и сваки трептај твоје душе.

Пуно те воле: тетка Маца, теча Нелу, сестрица Лили, тетка Анка и теча Еди.

Драги

**ВЛАДИМИРЕ
КНЕЖЕВУ**

срећан ти 6. рођендан! Пријатељи данас наздрављују сви, нека ти се свака жеља оствари, нека ти живот буде лепши него сан од срца ти желим: Срећан рођендан! Да ти Господ Бог подари много здравља,

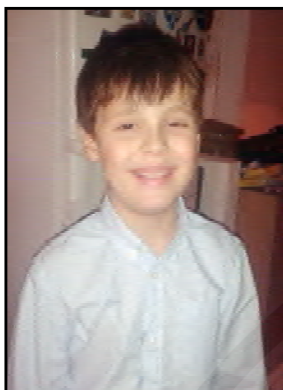
среће, љубави, радости и осмеха на лицу, успеха у свему и да те прати на сваком кораку. Са пуно љубави, тетка Јованка из Немачке.

ГАЛЕРИЈА

НАЈЛЕПШИХ

**ПОДЕЛИТЕ РАДОСТ СА
НАМА И ПОШАЉИТЕ НАМ
ВАШЕ ФОТОГРАФИЈЕ!**

Срећан 6. рођендан
драгом

**ВЛАДИМИРУ
КНЕЖЕВУ**

Господе Боже подари
му много здравља и
среће, осветли му
путеве где год стигне,
где год згазне, да су
пуни успеха са много
задовољства и
душевна мира.

Срећан ти рођендан!

Нек ти живот зри, искрено од срца
желимо ти ми: уја Васа, ујна Анђелија,
тетка Смиљка и теча Маријус.

Нашем драгом унуку

**ВЛАДИМИРУ
КНЕЖЕВУ**

упућујемо срдачне
честитке поводом 6.
рођендана са
искреном поруком:
Твојим ведрим и
топлим осмехом
украшаваш и наш
живот, твоја срећа и
радост су и наша

најузвишенија осећања, па ти желимо
срећно и безбрижно детињство, пуно
успеха у животу и да нам те Свевишњи
чува здравог и веселог. Много те воле:
буника Елисабета, уја Ђани и ујна Кармен.

25. јун, дан када је
наша драга мама
славила свој
рођендан

**ВЕЛИНКА
ДРАГАНОВ
из Темишвара**

Желимо јој све
најлепше на свету,
безбрижне дане,
пуно здравља и да
још дуго година буде
поред нас, а ми ћемо је, као и до сада,
волети, поштовати и ценити.

На многаја лџета, с љубављу и
поштовањем: ћерка Љиљана, зет Срђан,
прија Љубица, Љиља, Предраг и остала
родбина.

ГАЛЕРИЈА НАЈЛЕПШИХ

**МАЈА ТОШИЋ
Темишвар**

**ЛАРА СОКЕ ВУЈИЦА, МИКИ и НИКОЛА
УНЧАНСКИ
Темишвар**

БУДИТЕ И ВИ ЧЛАН СРПСКЕ ЧИТАОНИЦЕ

У дворишту Српске куће (Трг уједињења бр. 5), у некадашњој учионици где је школу учио Милош Црњански, чија биста стоји баш код улаза у читаоницу, налази се Српска читаоница.

Ту ће вас дочекати библиотекар Ђока Стојанов сваког понедељка и среде од 11.00 до 19.00 часова, као и уторком, четвртком, петком од 9.00 до 17.00 часова. Суботом и недељом Читаоница не ради.

Очекују вас преко 17.500 књига претежно на српском језику, преводи страних и румунских писаца, али и књиге Издаваштва ССР.

Корисна је информација знати да можете на лицу места консултовати стару штампу, речнике и енциклопедије.

ОБАВЕШТЕЊЕ

Месна организација Букурешт Савеза Срба у Румунији врши попис деце, од 0 до 18 година, која живе у Букурешту и чији родитељи желе да им пруже прилику да уче српски језик и да се прикључе образовним пројектима које Савез Срба у Румунији организује или подржава (школски кампови, празнични поклон-пакетићи итд).

Молимо заинтересоване родитеље да нам, до 30.8.2014. године, доставе на е-mail адресу **ssrbukurest@gmail.com** следеће податке: име детета, узраст, име родитеља, контактне информације родитеља (број мобилног телефона, е-mail). У зависности од интересовања, Месна организација Букурешт Савеза Срба у Румунији уложиће напоре за остварење ове иницијативе.

СРПСКИ ВИДИЦИ - ТВ ЕМИСИЈА НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Летња шема:
22. јун - 15. септембар
2014.

На трећем каналу румунског јавног сервиса телевизије ТВР 3 емитује се једном недељно, уторком, у 12.20 часова (трајање: 20 минута).

На регионалном програму румунског јавног сервиса телевизије ТВР Темишвар, емитује се једном недељно, средом, између 19.00 и 19.30 часова (трајање: 25 минута).

Припрема и уређује Миодраг Обрадов, одговорни уредник програма на језицима мањина ТВР Темишвар

РАДИО ТЕМИШВАР

Сваке недеље,
од 15.00 до 16.00 часова,
на 630 килохерца.
Уживо програм на српском језику

ЧЕСТИТКЕ, ЖЕЉЕ И ПОЗДРАВИ

Телефони:
0256.49.35.45; 0256.49.55.36;
0372.56.10.25; 0372.56.10.35.

Телефон за sms поруке:
0725.737.373.

Слушајте нас и на интернету, на
адреси:
www.radiotimisoara.ro

Поштовани читаоци!

Подсећамо Вас

да читуље и мале огласе можете доставити
у секретаријату редакције до среде у 12.00
часова.

28. јун, дан када се пре 8 година преселио у вечност наш драги и никада прежаљени супруг, баба и деда

ЂУРИЦА ЖИКИЋ
из Темишвара
родом из Кетфеља

Носимо Вас у срцу, чувамо у сећањима. Хвала за несебичну љубав, доброту и бригу које сте пружали свима нама. Тугујемо, мислимо, сећамо.

Почивајте у миру, са љубављу, успоменама и поштовањем: супруга Љубица, ћерка Љиља и унук Предраг, син Срђан и снаја Љиљана, прија Велинка и остала родбина.

Бог да му душу прости и благослови!

Тужно сећање на 28. јуни, када је пре 5 година преминуо наш драги

МАТЕЈА КИЋЕСКУЛ
из Темишвара
родом из Рудне

Недостајеш нам. Био си нам велики ослонац, узор и понос. Учио си нас како живети, знати и умети, имати веру у живот. Нема више твог осмеха који је значао доброту, топлог крила које се звало родитељска љубав, меке руке која се звала благост, нема више твојих позлаћених речи да нас бодре, посаветују, науче. Остаје само сећање. Дубоко, снажно, лепо и чисто као твој живот, као твој напор да нам осветлиш и покажеш пут. Заувек ожалашћени: ћерка Анка и унука Јаворка са породицом.

Тужно сећање поводом проласка 16 година од када је преминуо наш драги

САВА ТОДОРОВ
родом из Српског
Семартона

Са поносом, са много љубави и вечном успоменом у срцима чуваћемо те од заборавља. Твоја породица.

Година дана жалости од када је преминула наша драга супруга, мама и ташта

ГРОЗДА РАЈИЋ
из Толвадије

Почивај у миру, а ми ћемо те чувати од заборавља. Твој племени-ти лик заувек ће остати у нашим срцима и нашем сећању. Хвала за љубав коју си нам пружила.

Твоји најмилији: супруг Радислав, ћерка Радојка и зет Светозар.

Девет је тужних година од како нас је напустила наша драга мама и свекрва

МАРИНА МИЈАТОВ
из Српског
Семартона

Пошла је у свој вечни дом тихо и полако као што је и живела, поштена и пожртвована, дубоко одана својој породици, наш ослонац, узор и понос. Ма колико времена да прође, не може избрисати сећање на твој мио и драги лик, успомене по којима те памтимо и с поносом причамо.

С поштовањем, син Рада и снаја Радмила.

Две тужне године без драге

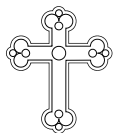
МИРЈАНЕ АРСИН
из Немета

Живот без тебе тежак је, време не брише тугу, не умањује бол. Не доноси забрав, боли као првог дана. Била си део нас и остаћеш с најлепшим успоменама које сада јако боле, које ће нас до последњег даха подсећати на тебе и твоју родитељску љубав док смо били заједно.

Никада те нећемо заборавити: мати Љубица, супруг Душан, ћерка Оливера, зет Јонел и унук Дарко.

Пре 8 година, на благи дан Видовдан 28 јуна, преминуо је наш драги тата и деда

**прота
МИЛИВОЈ
КАЧИК
родом из
Наћфале**

У времену које пролази све јасније спознајемо величину људских вредности које сте поседовали, доброту, богатство љубави, које сте несебично даривали нама, вашим најдражима. Нека вам Господ Бог подари миран и спокојан сан у царству небеском.

Вечна вам слава и успомена.

Заувек ожалашћене ћерке Драга и Јадранка са породицама.

У тузи и болу обавештавамо да је 18. јуна, у 65. години живота, преминуо наш драги

**ЖИВА ЛАЗИЋ
из Рудне**

Бол и туга су уз нас, а ти си са нама у мислима и срцима. За собом си оставио успомену која не може да избледи, некаљано име које ћемо памтити само по добру и сећање које нас опомиње да без тебе морамо да наставимо даље онако како си живео ти: достојанствено, часно и храбро. Вечна ти слава и успомена!

Са тугом: супруга Лепосава, ћерка Славица, зет Драган и најдраже унуке Александра и Драгана, које је дејка највише волео.

Навршава се тужна година од када нас је напустила наша драга

**ИВАНКА ТОДОРОВ
родом из Ченеја**

Док тихо корача стазама вечности, живи и траје као најдивније сећање у нашим срцима. Време није лек већ неми сведок наше туге и жалости што није са нама.

За њом ће увек жалити: син Драган, снаја Клаудија и унука Саша.

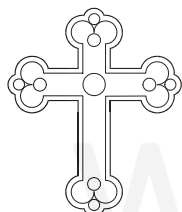
Тужан и болан поздрав поводом упокојења нашег драгог

**ЖИВЕ ЛАЗИЋА
из Рудне**

Велико и племенито срце, добра и широкогрудна душа, наше су вечне успомене и сећање на тебе. Онакав какав си био заувек цењен и поштован на свему ти хвала.

Трајно остаје дубоко урезана празнина у вечној тишини незаборава: Сеја Живка, Светлана, Брацка и Марко.

Две се тужне године навршавају 29. јуна, како је у Господу уснуо наш драги

**МИЛАН СИЛАШКИ
из Српског Семартона**

Пошао је у свој вечни дом тихо и полако, као што је и живео, на благој ватри изгарајући како би нама пружио што више радовања, племенитости и доброте. Нама је у аманет оставио непроцењиве поуке и путоказе којима и данас често корачамо. Он и сада живи у нашим ожалашћеним срцима.

Заувек ожалашћена породица.

Последњи поздрав пун бола и туге драгом колеги

ЖИВИ ЛАЗИЋУ

који је изненада напустио овоземаљски живот и отишао заувек у свет праведних. Вечна му слава и успомена!

У овим тешким тренуцима најискреније саучешће породицама Лазич и Рајин.

С поштовањем, бивши колега Рада Марков са породицом.

ЈОШ ЈЕДНА ГЕНЕРАЦИЈА ДОСИТЕЈЕВАЦА ПРЕД КАПИЈОМ ЖИВОТА

“Ваши се путеви сада отварају, а ви изаберите прави пут, ухватите се храбро у коштац са животом и остварите своје идеале.

На путу кроз живот, сетите се увек ваших корена, с поносом носите ваше име”! Дара Пауљевић, разредни старешина

Акције и манифестације ССР - јун 2014. године -

- Такмичење „Млади таленти“
- Дани Душана Васиљева у Ченеју
- Камп фолклора у Базјашу
- Духовни камп у манастиру Свети Георгије
- Видовдан у Темишвару и Златици
- Међународни фестивал „Тамбурица фест“ у Новом Саду

ВИДОВДАН У ТЕМИШВАРУ
27. јуни

Владичански двор - Свечана дворана
(улаз са улице Георге Лазар број 2)

19.00 часова - Свечана академија са доделом Видовданских повеља

- Културно-уметнички програм са учешћем глумаца Српског државног позоришта, Ђоке Стојанова и Марка Аџића, вокалне групе АКУД „Младост“, оркестра Incanto Quartetto и ТО „Златна Суза“, Дињаш

ВИДОВДАН У ЗЛАТИЦИ
28. јуни

Манастир Златица

10.00 часова - Видовданска литургија

12.00 часова - Културно-уметнички програм са учешћем глумаца Српског државног позоришта, Ђоке Стојанова и Марка Аџића, КУД-а „Соко“ из Соколовца и подмлатка тамбурашког оркестра из Чанада

www.dbcsr.ro

